

Včela

Daniel Nosek

Na počátku bůh stvořil Zemi, rostlinstvo a zvířectvo. Své dokonalé dílo zakončil stvořením člověka.

Tu šel člověk přírodou a hle, co to slyšel? Kdesi něco bzučelo. I zajímal se člověk o ten zvuk a zjistil, že včela vlítla přímo do pavučiny a nyní bojovala o svůj holý život, zatímco se k ní přibližoval pavouk registrujíc kmity pavučiny.

Člověk to drama chvíli pozoroval.

Včely mu bylo líto a tak se rozhodl zasáhnout. Věděl, že včela je v přírodě velice důležitá.

I vzal klacek a včelu i s pavučinou vytrhl ze spárů pavouka.

Včela se nevědomky sama pavučinou svázala tak, že nebyla schopna se sama vyprostit.

I položil člověk včelu omotanou pavučinou na zem, vyňal dřívko z kokonu a za pomoci svých něco málo zkušeností se snažil včele uvolnit nitě z křidélek a nožiček.

Počínal si opatrně, nechtěl včelu zranit.

Když včele uvolnil nožičky, ta začala lézt po zemi. Měla strach.

Člověk viděl, že dokončení jeho záchranářské mise je ohroženo. Včela jakoby před klackem utíkala.

Člověku bylo jasné, že se pěšky do úlu nedostane a přes noc zahyne.

I rozhodl se rychle jednat. Pár dobře mířených výpadů a včela bude volná. „Jistě mi poděkuje,“ ospravedlňoval svůj čin.

Jak řekl, tak učinil.

Včela byla však rychlejší. Při jednom z útoků klacku ohnula svůj zadeček a zasadila svému zachránci ránu přímo do dlaně.

Smrtnou.

Bohužel pro ni.

Až teprve teď si člověk, neznalý přírodních zákonů, uvědomil, že se snažil podle svých neúplných znalostí změnit přírodu a samozřejmě se mu to muselo vyknout z rukou.

Na nápravu bylo již pozdě!

Pavouk přišel o zasloužené sousto a včela o život.